

Khuthba Khulasa 09.06.17 **ഖുത്ബ സംഗ്രഹം**

സയ്യിദുനാ ഹദ്ദത് അമീറുൽ മുഅ്മിനീൻ ഖലീഫത്തുൽ മസീഹ് അൽഖാമിസ് അയ്യൂഹുല്ലാഹ്

09.06.17 ന് വൈതതുൽ ഹുത്തുഹ് ലണ്ടനിൽ നിർവഹിച്ച ജുമുഅ ഖുത്ബയുടെ സംഗ്രഹം

എല്ലാ അഹ്മദികളും തങ്ങളുടെ സ്വഭാവങ്ങളിൽ ദൃഷ്ടിവെക്കേണ്ടതാണ്.

ഏതെങ്കിലും അഹ്മദിയുടെ സ്വഭാവങ്ങളിൽ ആകർഷിതരായി അല്ലെങ്കിൽ മൊത്തമായനിലയിൽ ജമാഅത്തിന്റെ സൽസ്വഭാവങ്ങളിൽ ആകർഷിതരായി ഇന്നും ധാരാളമാളുകൾ ജമാഅത്തിൽ പ്രവേശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് എല്ലാ അഹ്മദികളും ഇക്കാര്യത്തിൽ ദൃഷ്ടി പതിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. ധർമികമായ പെരുമാറ്റം കേവലം തഖ്വയിൽ വർധിക്കാൻ വേണ്ടിയുള്ളതല്ല. മറിച്ച് അതൊരു ദീനീപരമായ നിർബന്ധ കടമയാണ്. മറ്റുള്ളവരുടെ പരിഷ്കരണത്തിനുള്ള മാർഗവുമാണ്. അതുകൊണ്ട് എല്ലാ അഹ്മദികളും തങ്ങളുടെ സ്വഭാവത്തിൽ ദൃഷ്ടി പതിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്.

തശഹ്ഹുദ്ദും തഅവ്വുദ്ദും സുറ ഫാതിഹയും ഓതിയതിനു ശേഷം അമീറുൽമുഅ്മിനീൻ അയ്യൂഹുല്ലാഹുത്തആലാ ബിന സ്മിഹിൽ അസീസ് പറഞ്ഞു:

മനസ്സുകളിൽ തഖ്വ ഉണ്ടാക്കുക എന്നതാണ് നോമ്പിന്റേയും റമളാന്റേയും ലക്ഷ്യമായി അല്ലാഹു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതെന്ന് ഞാൻ കഴിഞ്ഞ ഖുത്ബയിൽ വിവരിച്ചിരുന്നു. ഇതു സംബന്ധമായി അതു കരസ്ഥമാക്കാൻ എന്തു മാർഗമാണുള്ളതെന്നും നമ്മൾ എങ്ങനെ അത് സ്വീകരിക്കണമെന്നുള്ളതിന് ഞാൻ ഹദ്ദറത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)ന്റെ ചില ഉദ്ധരണികളും സമർപ്പിച്ചിരുന്നു. ഹദ്ദറത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ) ഈ വിഷയം നമ്മുടെ മനസ്സിൽ കുടിയിരുത്തുന്നതിനുവേണ്ടി വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിൽ കൂടുതൽ വിശദീകരണം നൽകിയിട്ടുണ്ട്; നമ്മുടെ മനസ്സുകളിൽ അതിന്റെ പ്രാധാന്യം തറയ്ക്കുന്നതിനും നമ്മുടെ എല്ലാ കർമ്മങ്ങളിൽ നിന്നും സ്വഭാവത്തിൽനിന്നും അതിന്റെ പ്രകടനം ഉണ്ടായി തുടങ്ങുന്നതിനുംവേണ്ടി! എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഭക്തിയില്ലെങ്കിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ തൃപ്തി കരസ്ഥമാക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു തരത്തിലുള്ള നന്മയും ഉണ്ടാകുകയില്ല. താൽക്കാലികവും നൈമിഷകവുമായ നന്മകൾ, എല്ലാ മനുഷ്യരും ഏതെങ്കിലുമൊക്കെ നേരത്ത് ആവേശംകൊണ്ടും മറ്റു കാരണത്താലും ചെയ്യാറുണ്ട്. പക്ഷേ, അതിൽ നൈരന്തര്യമുണ്ടാകുന്നത് യഥാർഥമായ തഖ്വാ ഉണ്ടാകുമ്പോഴാണ്. ഹദ്ദറത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)പറയുന്നു: തഖ്വായ്ക്ക് ഒരുപാട് ഭാഗങ്ങളുണ്ട്. ഡംബ്, സ്വാർഥത, നിഷിദ്ധ ധനത്തിൽനിന്നും ദുസ്സഭാവങ്ങളിൽനിന്നും വിട്ടുനില്ക്കലും തഖ്വയാണ്. ആരാണോ സൽസ്വഭാവം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നത് അവന്റെ ശത്രുവും മിത്രമായിത്തീരുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു: **ഇദ്ഫഅ് ബില്ലത്തീ ഹിയ അഹ്സൻ** എതിരാളികൾ ചീത്ത വിളിച്ചാലും ചീത്തകൊണ്ട് അവർക്ക് മറുപടി നൽകരുതെന്നാണ്. മറിച്ച് അതുകേട്ട് ക്ഷമിക്കുക. അതിന്റെ ഫലമായി എതിരാളി നിങ്ങളുടെ സത്ഗുണം സമ്മതിച്ചുകൊണ്ട് സ്വയം ലജ്ജിതനും നാണമുള്ളവനുമായിത്തീരും. പ്രതികാരമെന്ന നിലയിൽ നിങ്ങൾക്ക് നൽകാവുന്ന ആ ശിക്ഷയെക്കാൾ ഉത്തമമായിരിക്കും ഈ ശിക്ഷ.

ഹദ്ദറത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)പറയുന്നു: മനുഷ്യനെ മനുഷ്യനാക്കുന്ന ആദ്യത്തെ സൽസ്വഭാവങ്ങൾകൊണ്ട് വെറും മൃദുലഭാവത്തോടെ പെരുമാറുക എന്നതാണ് അതെന്ന് ആരും നിരൂപിക്കരുത്. പറഞ്ഞു, ഖൽഖ് ഖുൽഖ് രണ്ടു പദങ്ങളാണ്. അത് വിപരീതാർഥങ്ങളിൽ അധിഷ്ഠിതമാണ്. ഖൽഖ് എന്ന വാക്ക് ബാഹ്യ സൃഷ്ടിയുടെ പേരാണ്. അതായത് ചെവി, മുക്ക്, എത്രത്തോളമെന്നാൽ മുടി തുടങ്ങിയവ വരെ ഖൽഖിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഖുൽഖ് എന്ന ശബ്ദം ആന്തരിക സൃഷ്ടിയുടെ പേരിനെ

കുറിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരംതന്നെ മനുഷ്യനേയും മനുഷ്യരല്ലാത്തവരേയും വേർതിരിക്കുന്നതെല്ലാം ഖുൽഖിൽ പെടുന്നു. എത്രത്തോളമെന്നാൽ ബുദ്ധി ചിന്ത തുടങ്ങിയവയെല്ലാം ഖുൽഖിൽ പെടുന്നു.

സദ്ഗുണം കൊണ്ടുള്ള ഉദ്ദേശ്യം അല്ലാഹുവിന്റെ തൃപ്തി കാക്കുകയാണ്. അതുകൊണ്ട് നിർബന്ധമായിട്ടുള്ളത് നബി(സ) തിരുമേനിയുടെ ജീവിതരീതി അനുസരിച്ച് നമ്മുടെ ജീവിതം ഉണ്ടാക്കാൻ ശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്. അല്ലാഹു നബി(സ)തിരുമേനിയുടെ തേജോവിലാസത്തെ കുറിച്ച് പറഞ്ഞു: **ഇന്നക്ക ലഅലാ ഖുലുഖിൻ അളീം** ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ രംഗത്തും അവിടന്ന് അതുല്യമായ സദ്ഗുണമാതൃകകളാണ് സ്ഥാപിച്ചത്. ഇതിലൂടെ തങ്ങളുടെ കഴിവും യോഗ്യതയുമനുസരിച്ച് നടക്കുക എന്നത് എല്ലാ മുഅ്മിനീംകളുടേയും നിർബന്ധ കടമയാണ്. നബി(സ) തിരുമേനിയെ കുറിച്ച് പറഞ്ഞു: ഒരു കാലമുണ്ടായിരുന്നു. അവിടന്ന് അർഥഗാംഭീര്യമായ വിവരണത്താൽ ഒരു സംഘത്തെ ചിത്രത്തിന്റെ രൂപത്തിൽ അത്ഭുതപ്പെടുത്താറുണ്ടായിരുന്നു. അമ്പിന്റേയും വാളിന്റേയും രംഗത്ത് ധൈര്യം കാണിക്കുന്ന ഒരു സമയവും വന്നെത്തുന്നു. ദാനധർമ്മങ്ങളിലേക്ക് വരുമ്പോൾ സ്വർണത്തിന്റെ മലയും വിതരണം ചെയ്യുന്നു. വിനയത്തിൽ തന്റെ തേജോവിലാസം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു. നിർബന്ധമായും വധിക്കപ്പെടേണ്ടുന്നവരെ വിട്ടയക്കുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ നബി(സ)തിരുമേനിയുടെ അതുല്യവും തികവുറ്റതുമായ മാതൃകയാണ് അല്ലാഹു കാണിച്ചത്. പറയുന്നു: 'ഖയ്സറിന്റേയും കിസ്റായുടേയും അടുക്കൽ പോലും ഇല്ലാത്തത്ര കന്നുകാലികൾ നബി(സ)തിരുമേനിയുടെ കൈയിലുണ്ടാകുന്ന ഒരു സമയം വരുന്നു. അവിടന്ന് അതെല്ലാം ഒരു യാചകന് നൽകി. സദ്ഗുണത്തിന്റെ ഈ പ്രകടനമായിരുന്നു. കൈയിലില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ എന്ത് ദാനം നൽകാനാണ്. പിന്നെ മറ്റൊരു വർണമുണ്ട്. ഭരണം കൈയിലില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ നിർബന്ധമായും വധിക്കപ്പെടേണ്ടതായ അവിശ്വാസികൾക്ക് പ്രതികാരം വീട്ടാനുള്ള സകല കഴിവുകളുണ്ടായിട്ടും പൊറുത്തു കൊടുക്കുക എന്ന ഗുണം എങ്ങനെ സ്ഥാപിതമാകാനാണ്. (ശക്തിയുണ്ട്, കഴിവുണ്ട്, എന്നിട്ടും നബി(സ)തിരുമേനി പൊറുത്തുകൊടുത്തു). ആദരണീയരായ സ്വഹാബാക്കളേയും നബി(സ)തിരുമേനിയെതന്നെയും മുസ്ലീം സ്ത്രീകളേയും കഠിനമായി ദ്രോഹിക്കുകയും ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നവർ മുനിൽ വന്നപ്പോൾ അവിടന്ന് പറഞ്ഞു, **ലാ തഥ്റീബ അലയ്ക്കുമുൽയം** ഞാൻ ഇന്ന് നിങ്ങൾക്ക് പൊറുത്തുതന്നിരിക്കുന്നു. ഇതാണ് സമ്പൂർണമായ മാതൃകകൾ. ഈ മഹാത്മാവിനെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു പറഞ്ഞു, ഈ റസൂലിന്റെ ജീവിതമാതൃകയെ നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ ശക്തിയും കഴിവും അനുസരിച്ച് പിൻപറ്റുക. അപ്പോൾ ഈ ജീവിത

മാതൃകയെ പിൻപറ്റുന്നതിന് ശ്രമിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. ഒരു കഠിനപ്രയത്നം ചെയ്യേണ്ടതായിരുന്നു. ഇതുസംബന്ധമായി അവിടന്ന് പറയുന്നു: മനുഷ്യൻ കഠിനപ്രയത്നം ചെയ്യാത്തതിടത്തോളം, ദുഃഖം ചെയ്യാത്തതിടത്തോളം മനസ്സിൽ പതിയുന്ന ആ കടുത്തവേദന അകലുകയില്ല. കഠിനപ്രയത്നം ചെയ്യാത്തതിടത്തോളം, ദുഃഖം ചെയ്ത് പ്രവൃത്തിക്കാത്തതിടത്തോളം മനസ്സിലുണ്ടായിട്ടുള്ള കടുപ്പത്തിന്റേയും ഇരുട്ടിന്റേയും തടസം അകലുകയില്ല. അതിനോടൊപ്പം ശ്രമവും ദുഃഖവും, രണ്ടുകാര്യങ്ങളും അനിവാര്യമാണ്. അല്ലാഹു പറയുന്നു: **ഇന്നല്ലാഹ ലാ യുഗയ്യിറു മാ ബി ഖൗമിൻ ഹത്താ യുഗയ്യിറു മാ ബി അൻഹുസിഹിം** അതായത് ജനതയുടെമേൽവരുന്ന എല്ലാ തരം വിപത്തുകളേയും നാശങ്ങളേയും ആ ജനത സ്വയം അകറ്റാൻ ശ്രമിക്കാത്തതിടത്തോളം, അതിന് ധൈര്യം കാണിക്കാത്തതിടത്തോളം തന്റേടത്തോടെ പ്രവർത്തിക്കാത്തതിടത്തോളം അല്ലാഹു അകറ്റുകയില്ല. (13:12) പറയുന്നു: ഇത് അല്ലാഹുവിന്റെ മാറ്റമില്ലാത്ത നടപടിക്രമമാണ്. **വ ലൻ തജീദ ലിസുന്നത്തില്ലാഹി തബ്ദീലാ** അല്ലാഹുവിന്റെ നടപടി ക്രമത്തിന് നീ ഒരു മാറ്റവും ഒരിക്കലും കാണുകയില്ല. (33:63) നമ്മുടെ ജമാഅത്താണെങ്കിലും മറ്റാരാണെങ്കിലും കഠിനപ്രയത്നത്തോടും ദുഃഖത്തോടുംകൂടി പ്രവർത്തിക്കാതെ തങ്ങളുടെ സ്വഭാവങ്ങളിൽ മാറ്റം വരുത്താൻ സാധ്യമല്ല.

മനുഷ്യന്റെ സ്വഭാവങ്ങൾ എത്രമാത്രം അധഃപതിച്ചതാണെങ്കിലും, നന്നാക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചാൽ നന്നാക്കാൻ കഴിയുന്നതാണെന്ന് ഹദ്ദറത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ) പറയുന്നു. മുമ്പേയും പറഞ്ഞതുപോലെ അതിന് കഠിനാധ്വാനം ചെയ്യേണ്ടിവരും. മടിയും അലസതയും ഉണ്ടാകരുതെന്നതാണ് യഥാർഥ കാര്യം. കൈയും കാലും ഇളക്കിയാൽ മാറ്റം ഉണ്ടാകാവുന്നതാണ്. സ്വഭാവങ്ങൾക്ക് മാറ്റം വരുത്താൻ കഴിയില്ലെന്ന് പറയുന്ന തത്ത്വചിന്തകർ അബദ്ധത്തിലാണുള്ളത്. ചില ഉദ്യോഗസ്ഥർ കൈക്കൂലി വാങ്ങുന്നതായി നാം കാണാറുണ്ട്. അവർ സത്യസന്ധമായി പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങുമ്പോൾ പിന്നെ മലയോളം സ്വർണം നല്കിയാലും അതിലേക്ക് തിരിഞ്ഞുനോക്കുകയില്ല.

പിന്നീട് അവിടന്ന് സ്വഭാവസംസ്കരണത്തിലേക്ക് ശ്രദ്ധ തിരിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു: ഓർമ്മിക്കുക! വാർധക്യകാലവും രണ്ടു തരത്തിലുണ്ട്. പ്രകൃതിപരവും പ്രകൃതിപരമല്ലാത്തതും. പ്രകൃതിപരമെന്നത് മുകളിൽ പറഞ്ഞതുപോലെ ബാഹ്യമായ ശരീരത്തിന്റെ വാർധക്യമാണ്. തനിക്കു വരാൻപോകുന്ന രോഗങ്ങളെ ചിന്തിക്കാതിരിക്കുക എന്നതാണ് പ്രകൃതിപരമല്ലാത്തത്. രോഗങ്ങളെ കുറിച്ച് ചിന്തിക്കാതിരിക്കുക. അത് മനുഷ്യനെ ബലഹീനനാക്കി അകാലത്തിൽ വൃദ്ധനാക്കുന്നതാണ്. പറഞ്ഞു: ഇതുപോലെതന്നെ ആഭ്യന്തരവും ആത്മീയവുമായ വ്യവസ്ഥതിയിലും ഉണ്ടാകുന്നു. ഒന്ന് ബാഹ്യമായ വ്യവസ്ഥതിയിൽ എപ്രകാരം ഈ രണ്ടുതരത്തിലുള്ള വാർധക്യമുണ്ടാകുന്നുവോ അപ്രകാരം ആന്തരികവും ആത്മീയവുമായ വ്യവസ്ഥതിയിലും രണ്ടുതരത്തിലുള്ള വാർധക്യമുണ്ട്. ആരെങ്കിലും തന്റെ ദുസ്സ്വഭാവങ്ങളെ ഉൽകൃഷ്ടമായ സ്വഭാവത്തിലും സൽസ്വഭാവങ്ങളിലും മാറ്റാൻ ശ്രമിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, ദുഷ്ചിന്താഗതികളെ നല്ല ചിന്തകളിലേക്കും നല്ല കാര്യങ്ങളിലേക്കും മാറ്റാൻ ശ്രമിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അവന്റെ ധർമ്മികാവസ്ഥ അധഃപതനാവസ്ഥയിലേക്ക് വീണുപോകുന്നു. എല്ലാ ഓരോ രോഗത്തിനും മരുന്നുണ്ട് എന്നാൽ, മടിയും അലസതയും മനുഷ്യന്മേൽവിജയം വരിച്ചാൽ നാശമല്ലാതെ ഒന്നും ഉണ്ടാകുകയില്ലെന്ന നബി(സ)തിരുമേനിയുടെയും വിശുദ്ധ ഖുർആന്റേയും അധ്യാപനങ്ങളിൽനിന്ന് വളരെ വ്യക്തമായും സ്ഥാപിതമായി കഴിഞ്ഞ കാര്യമാണ്.

അമീറുൽമുഅ്മിനീൻ പറഞ്ഞു: ഇപ്പോൾ ആ മടി അകറ്റുന്നതിനുവേണ്ടി അല്ലാഹു സാഹചര്യം ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നു. ഈ

മാസത്തിൽ സ്വഭാവങ്ങൾ മെച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിലേക്കും എല്ലാവരും ശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്. മറ്റു ദുർബലങ്ങളിൽനിന്നും പാപങ്ങളിൽനിന്നും രക്ഷപ്പെടുന്നതിലേക്കും ശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്. ശ്രദ്ധിച്ചില്ലെങ്കിൽ ഈ ചുറ്റുപാടുണ്ടായിട്ടും ഹദ്ദറത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ) പറഞ്ഞതുപോലെ മനുഷ്യൻ വാർധക്യാവസ്ഥയിലേക്ക് പൊയ്പോകുന്നതാണ്. അതിൽ ജീവിതത്തിന്റെ അവസാനമാണ്. പിന്നീട് തഖ്വാ കൂടാതെയായിരിക്കും അല്ലാഹുവിന്റെ സന്നിധിയിൽ മനുഷ്യൻ ഹാജരാകുക.

പിന്നീട് സൽസ്വഭാവം കരസ്ഥമാക്കുന്നതിന് തൗബയിലേക്ക് ശ്രദ്ധ ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ട് അവിടന്ന് പറയുന്നു: തൗബ അഥവാ പശ്ചാത്താപം യഥാർഥത്തിൽ സൽസ്വഭാവം കരസ്ഥമാക്കുന്നതിന് വലിയ ചാലകശക്തിയും സഹായിയുമാണ്. (ശ്രേഷ്ഠമായ സ്വഭാവം കരസ്ഥമാക്കണമെങ്കിൽ അതും തൗബയിലൂടെയാണ് കരസ്ഥമാകുന്നത്. കേവലം പാപത്തിൽനിന്ന് മാപ്പു ചോദിച്ചു എന്നതല്ല തൗബ. പ്രത്യേക ഉദാത്തമായ സ്വഭാവത്തിൽ നടക്കണമെങ്കിൽ, അത് കരസ്ഥമാക്കണമെങ്കിൽ അതിനും തൗബ വളരെ അത്യാവശ്യമാണ്.) പറയുന്നു: മനുഷ്യനെ സമ്പൂർണ്ണനാക്കുന്നു. അതായത് ആരാണോ തങ്ങളുടെ ദുസ്സ്വഭാവത്തിൽനിന്ന് മാറ്റം ആഗ്രഹിക്കുന്നത് അവർ സത്യഹൃദയത്തോടും ഉറച്ച തീരുമാനത്തോടും കൂടി തൗബ ചെയ്യേണ്ടത് നിർബന്ധമാണ്. തൗബയ്ക്ക് മൂന്നു നിബന്ധനകളുണ്ടെന്ന കാര്യവും ഓർമ്മവെക്കേണ്ടതാണ്. ഇതു പൂർത്തിയാക്കാതെ സത്യസന്ധമായ തൗബ-അതിന് തൗബത്തുനുസൂഹ് എന്നാണ് പറയുന്നത് കരസ്ഥമാകുകയില്ല.

ഈ എല്ലാ നിബന്ധനകളിലും വെച്ചു ഒന്നാമത്തെ നിബന്ധനയ്ക്ക് അറബി ഭാഷയിൽ ഇഖ്ലാ എന്നാണ് പറയുന്നത്. അതായത് ഈ ചീത്തസ്വഭാവങ്ങളുടെ ചാലകശക്തിയായ ദുശ്ചിന്താഗതികളെ അകറ്റുക. ഉദാഹരണത്തിന് ഒരാൾ ഏതെങ്കിലും സ്ത്രീയുമായി അവിഹിതബന്ധം വെക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അവന് തൗബ ചെയ്യാൻ ആദ്യം നിർബന്ധമായത് അവളുടെ രൂപം വികൃതമായി കാണുക എന്നതാണ്. അവളുടെ എല്ലാ ദുഃഖൈതികളേയും മനസ്സിൽ ഓർക്കുക. കാരണം ഞാൻ ഇപ്പോൾ പറഞ്ഞതുപോലെ ഭാവനകളുടെ സ്വാധീനം വളരെ ഉഗ്രമായ സ്വാധീനമാണ്. ഞാൻ സ്വപ്നകളുടെ സ്മരണകളിൽ വായിച്ചിട്ടുണ്ട്, അവർ ഭാവനയെ എത്രത്തോളമെത്തിച്ചെന്നാൽ മനുഷ്യനെ കുരങ്ങന്റേയും പന്നിയുടേയും രൂപത്തിൽ കണ്ടിരുന്നു. ഓരോരുത്തരുടേയും ഭാവനയ്ക്കനുസരിച്ചായിരിക്കും നിറംപിടിക്കുന്നത്. അതിനാൽ ദുശ്ചിന്താഗതികളുടെ ആസ്വാദനത്തിന് കാരണമായി മനസ്സിലാക്കുന്നവയെ ഉന്മൂലനം ചെയ്യുക. ഇത് ഒന്നാമത്തെ നിബന്ധനയാണ്.

രണ്ടാമത്തേത് ലജ്ജയാണ്. ലജ്ജ പ്രകടിപ്പിക്കുക. തിന്മകൾ ചെയ്യുമ്പോഴെല്ലാം മനുഷ്യനെ ജാഗരൂകനാക്കാനുള്ള ശക്തി എല്ലാ ഓരോ മനുഷ്യന്റേയും കോൺഷൻസ് ഉൾക്കൊള്ളുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ, ദുഷ്ടനായ മനുഷ്യൻ അതിനെ പ്രയോജനപ്പെടുത്താതെ വിട്ടു കളയുന്നു. (അവന്റെ ഉള്ളിൽ അല്ലാഹു വെച്ചിരിക്കുന്ന കഴിവിനെ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്നില്ല.) അതിനാൽ പാപവും തിന്മയും ഉണ്ടാകുമ്പോൾ ലജ്ജ പ്രകടിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. ഈ ആസ്വാദനങ്ങൾ തൽക്കാലത്തേക്കും ചിലദിവസങ്ങളിലേക്കുമുള്ളതാണെന്ന് വിചാരിക്കുക. (ഈ ലോകത്തെ ആസ്വാദനങ്ങൾ തികച്ചും താൽക്കാലികമാണ്, കുറച്ചു ദിവസത്തേക്കുള്ളതാണ്.) ഓരോ പ്രാവശ്യവും ഈ ആസ്വാദനത്തിലും ആനന്ദത്തിലും കുറവു വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും വർധകൃത്തിലെത്തി ശക്തികൾ പ്രയോജനരഹിതവും ദുർബലവുമായവുമ്പോൾ അവസാനം ഈ ലോകത്തെ എല്ലാ ആസ്വാദനങ്ങളും ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടിവരുമെന്നും ചിന്തിക്കുക. ജീവിതത്തിൽത്തന്നെ ഈ എല്ലാ ആസ്വാദനങ്ങളും ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടിവരുമ്പോൾ അവ ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് എന്താണ് ലഭിക്കുന്നത്? പശ്ചാത്താപത്തിലേക്ക് മട

ങ്ങുന്ന മനുഷ്യൻ വലിയ സൗഭാഗ്യവാനാണ്. അതിൽ ആദ്യം ഇഖ്ലാന്റെ വിചാരമുണ്ടാകണം. അതായത് ചീത്തസ്വഭാവങ്ങളുടെ ചാലകശക്തിയായ ദുശ്ചിന്താഗതികളെ ഉന്മൂലനം ചെയ്യുക. ഈ മാലിന്യവും അശുദ്ധിയും പുറത്തുപോയാൽ താൻ ചെയ്തുപോയതിൽ ലജ്ജിക്കണം.

മൂന്നാമത്തെ നിബന്ധന ദുഃഖനിശ്ചയമാണ്. ഇനി ഒരിക്കലും ഈ തിന്മകളിലേക്ക് പോകുകയില്ലെന്ന് ദുഃഖമായും തീരുമാനിക്കുക. അതു തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അല്ലാഹു അവൻ സത്യസന്ധമായ തൗബ ചെയ്യാൻ തൗഹീദ് നൽകുന്നതാണ്. നമ്മുടെ ജമാഅത്തിൽ കരബലമുള്ളവനേയും കായികതാരത്തിന്റെ കരുത്തുള്ളവനേയുംമല്ല നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. ഗുസ്തിക്കാരന്റെ കരുത്തുള്ള ആരേയും നമുക്കുവേണ്ട. നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്ന കരുത്തുള്ളവർ സ്വഭാവങ്ങളുടെ മാറ്റത്തിനുവേണ്ടി പ്രയത്നിക്കുന്നവരാണ്. മലയെ അതിന്റെ സ്ഥാനത്തുനിന്ന് മാറ്റുന്നവൻ കരബലമുള്ളവനോ ശക്തവാനോ അല്ലെന്നുള്ളത് ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമാണ്. (മലയെ അതിന്റെ സ്ഥാനത്തുനിന്ന് നീക്കുന്നവനല്ല ശക്തവാൻ). പറഞ്ഞു:സ്വഭാവത്തിൽ മാറ്റമുണ്ടാക്കാൻ കഴിവുള്ളവനാണ് യഥാർത്ഥ ധൈര്യശാലി. അതിനാൽ സകല മനക്കരുത്തും ശക്തിയും സ്വഭാവങ്ങളുടെ മാറ്റത്തിനായി ചെലവഴിക്കുക. കാരണം ഇതാണ് യഥാർത്ഥ ശക്തിയും ധീരതയും.

സ്വഭാവങ്ങളുടെ അവസ്ഥ എങ്ങനെയുള്ള കരാമത്താണെന്നാൽ അതിനുനേരെ വിരൽ ചൂണ്ടാൻ ആർക്കും സാധിക്കുകയില്ല. ഇക്കാരണത്താലാണ് നമ്മുടെ നബി(സ)തിരുമേനിക്ക് ഏറ്റവും വലുതും ശക്തവുമായ ബഹുമതിയായി ധാർമികഗുണം നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. **ഇന്നക്ക ലഅലാ ഖുലുഖിൻ അള്ലീം** എന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുപോലെ;നീ മഹത്തായ ധാർമികഗുണങ്ങളുള്ളവൻ തന്നെയാണ്.(68:5)നബി(സ)തിരുമേനിയുടെ എല്ലാവിധ ദിവ്യാത്ഭുതശക്തിയും എല്ലാ നബിമാരുകേയും(അ)ദിവ്യാത്ഭുതങ്ങളെക്കാൾ ഉയർന്നതാണെന്ന് മാത്രമല്ല അവിടത്തെ ധാർമികപരമായ ദിവ്യാത്ഭുതത്തിന്റെ നമ്പർ അവരെക്കാളെല്ലാം ഒന്നാം സ്ഥാനത്താണുള്ളത്. ലോക ചരിത്രത്തിൽ അതിന് ഉദാഹരണം പറയാനോ സമർപ്പിക്കാനോ പറ്റുകയില്ല.

അവിടന്ന് പറയുന്നു:തങ്ങളുടെ ദുസ്വഭാവങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ച് ദുശ്ചീലങ്ങളെ വിട്ടുകൊണ്ട് സൽസ്വഭാവങ്ങൾ എടുക്കുന്നവർക്ക് (തിന്മകൾ ഉപേക്ഷിച്ച് നന്മകൾ സ്വീകരിക്കുന്നവർക്ക്)അതേ കരാമത്ത് അഥവാ അമാനുഷികത തന്നെയാണുള്ളത്. ഉദാഹരണത്തിന് വളരെ കാർക്കശ്യസ്വഭാവമുള്ളവനും കോപാവേശമുണ്ടാകുന്നവനുമായ വ്യക്തി ആ ദുശ്ചീലം ഉപേക്ഷിച്ച് സൗമ്യതയും ക്ഷമയും കൈക്കൊള്ളുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ പിശുക്ക് ഉപേക്ഷിച്ച് ദാനശീലതയും അസൂയയ്ക്കുപകരം സഹതാപവും കരസ്ഥമാക്കുമ്പോൾ അത് കരാമത്തുതന്നെയാണ്. ഇപ്രകാരംതന്നെ ആത്മപ്രശംസയും സ്വാർത്ഥതയും ഉപേക്ഷിച്ച് വിനയവും എളിമയും കരസ്ഥമാക്കുമ്പോൾ ഈ വിനയം കരാമത്താണ്. കരാമത്തുള്ളവനാകാതിരിക്കാൻ നിങ്ങളിലാരാണ് ആഗ്രഹിക്കുന്നത്? എല്ലാവരും ഇതാഗ്രഹിക്കുന്നവരാണെന്ന് എനിക്കറിയാം. അതിനാൽ ഇതൊരു അനശ്വരവും ജീവസുറ്റതുമായ കരാമത്താണ്. മനുഷ്യൻ ധാർമികമായ അവസ്ഥയെ നന്നാക്കുക. കാരണം ഒരിക്കലും സ്വാധീനം മങ്ങിപ്പോകാത്തവിധമുള്ള കരാമത്താണിത്. എന്നല്ല ഫലം ദീർഘനാൾ ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും. സത്യവിശ്വാസികൾ സൃഷ്ടികളുടേയും സ്രഷ്ടാവിന്റേയും മുമ്പിൽ കരാമത്തുള്ളവരാകേണ്ടതാണ്. (അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടികളുടെ മുമ്പിലും അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിലും ഒരു കരാമത്ത്-അമാനുഷികസിദ്ധിയുള്ളവനാകേണ്ടതാണ്. ഉള്ളിൽ പരിശുദ്ധമായ മാറ്റമുണ്ടാക്കുക, വിനയമുണ്ടാക്കുക, സ്വാർത്ഥത ഉപേക്ഷിക്കുക, വിനയം കൈക്കൊള്ളുക, ദാനശീലമുണ്ടാക്കുക, അസൂയയുടെ

ശീലം ഒഴിവാക്കുക, സഹതാപശീലമുണ്ടാക്കുക തുടങ്ങിയ സൽഗുണങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുകയും തിന്മകൾ ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്താൽ ഇത് അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടികളുടെ പക്കലും അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കലും കരാമത്താണ്. പറഞ്ഞു:എന്തെങ്കിലും അമാനുഷികമായ അടയാളം കണ്ട് വിശ്വസിക്കാത്ത ധാരാളം അധർമികളും സുഖലോലുപന്മാരും ധാർമികമായ അവസ്ഥയ്ക്കുമുമ്പിൽ തലകുനിച്ചതായി കണ്ടിട്ടുണ്ട്. അംഗീകരിക്കുകയും വിശ്വസിക്കുകയും എന്നല്ലാതെ മറ്റൊരുവഴിയും അവർക്കു ലഭിച്ചില്ല. ധാരാളമാളുകളുടെ ജീവിതചരിത്രത്തിൽ, അവർ ധാർമികമായ കരാമത്തുകൾ കണ്ടിട്ടാണ് സത്യദീൻ സ്വീകരിച്ചതെന്ന് നിങ്ങൾക്കു കാണാൻ കഴിയും.

പിന്നീടു വിശ്വസിക്കുന്നതിന്റെ വിവിധ കാരണങ്ങളെക്കുറിച്ച് വിവരിച്ചുകൊണ്ട് പറയുന്നു:നബിമാർക്കെതിരിലുണ്ടായിരുന്ന ആജ്ഞാലംഘകരായ മനുഷ്യർ പ്രത്യേകിച്ചും നമ്മുടെ നബി(സ)തിരുമേനിയ്ക്കെതിരിൽ ഉണ്ടായിരുന്നവരുടെ വിശ്വാസസ്വീകരണം ദിവ്യദൃഷ്ടാന്തത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ആയിരുന്നില്ല. മുഅ്ജിസാത്ത് അഥവാ ദിവ്യദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും അമാനുഷിക പ്രവൃത്തികളും അവർക്ക് തൃപ്തി നൽകിയിരുന്നില്ല. പ്രത്യുത ആ ആളുകൾ നബി(സ)തിരുമേനിയുടെ ഉദാത്തമായ സ്വഭാവവൈശിഷ്ട്യം കണ്ടുകൊണ്ടാണ് അവിടത്തെ സത്യസാക്ഷ്യം സമ്മതിക്കുന്നവരായത്. പറഞ്ഞു: പല രീതിയിലുള്ള അടയാളങ്ങൾ കണ്ടിട്ടും സമാധാനവും തൃപ്തിയും വരാത്തവരിലാണ് പ്രശംസാർഹമായ ധാർമികഗുണങ്ങളുടെ അടി പതിയുന്നത്. പറയുന്നു: ചിലയാളുകൾ ബാഹ്യമായ മുഅ്ജിസാത്തുകളും അമാനുഷിക പ്രവൃത്തികളും കണ്ടിട്ട് വിശ്വസിക്കുന്നു. ചിലർ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളും ദൈവജ്ഞാനങ്ങളും കണ്ടിട്ട് വിശ്വസിക്കുന്നു. എന്നാൽ, അധികമാളുകളുടേയും സന്മാർഗത്തിനും സമാധാനത്തിനും നിമിത്തമാകുന്നത് ഉദാത്തമായ സ്വഭാവങ്ങളാണ്.

അമീറുൽമുഅ്മിനീൻ പറഞ്ഞു: ഏതെങ്കിലും അഹ്മദിയുടെ സ്വഭാവങ്ങളിൽ ആകർഷിതരായി അല്ലെങ്കിൽ മൊത്തമായനിലയിൽ ജമാഅത്തിന്റെ സൽസ്വഭാവങ്ങളിൽ ആകർഷിതരായി ഇന്നും ധാരാളമാളുകൾ ജമാഅത്തിൽ പ്രവേശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് എല്ലാ അഹ്മദികളും ഇക്കാര്യത്തിൽ ദൃഷ്ടിപതിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. ധാർമികമായ പെരുമാറ്റം കേവലം തഖ്വയിൽ വർധിക്കാൻ വേണ്ടിയുള്ളതല്ല. മറിച്ച് അതൊരു ദീനീപരമായ നിർബന്ധ കടമയാണ്. മറ്റുള്ളവരുടെ പരിഷ്കരണത്തിനുള്ള മാർഗവുമാണ്. അതുകൊണ്ട് എല്ലാ അഹ്മദികളും തങ്ങളുടെ സ്വഭാവത്തിൽ ദൃഷ്ടി പതിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്.

ഈമാന്റെ മാർഗമെന്താണ്? ഇതു വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ട് ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)പറയുന്നു:‘അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് പരിഷ്കരണം ആഗ്രഹിക്കുകയും സ്വന്തം ശക്തികൾ ചെലവഴിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുതന്നെയാണ് ഈമാനിന്റെ മാർഗം. ഹദീഥ് ശരീഫിൽ വന്നിരിക്കുന്നു, ആരാണോ ദുഃഖവിശ്വാസത്തോടെ തന്റെ കൈകൾ ദുആയ്ക്കുവേണ്ടി ഉയർത്തുന്നത് അല്ലാഹു അവന്റെ ദുആ തടയുകയില്ല. അതിനാൽ അല്ലാഹുവിനോടു ചോദിക്കുക. ദുഃഖവിശ്വാസത്തോടും സത്യസന്ധതയോടുംകൂടി ചോദിക്കുക. പറയുന്നു: എന്റെ ഉപദേശം വീണ്ടും ഇതുതന്നെയാണ്, സൽസ്വഭാവം പ്രകടിപ്പിക്കുക എന്നതുതന്നെയാണ് സ്വന്തം കരാമത്ത് പ്രകടിപ്പിക്കുക എന്നത്. നോക്കുക! ഭൂമിയുടെ വിവിധഭാഗങ്ങളിൽ കാണുന്ന ഈ കോടിക്കണക്കിന് മുസ്ലീംകൾ വാളിന്റെ ശക്തികൊണ്ടും ബലാൽക്കാരംകൊണ്ടുമാണോ മുസ്ലിമായത്? അല്ല! അത് തികച്ചും തെറ്റാണ്. ഇസ്ലാമിന്റെ അമാനുഷികപരമായ ആകർഷണം തന്നെയാണ് അവരെ വലിച്ചുകൊണ്ടുവന്നത്. പറയുന്നു: വലിയ വലിയ ഇംഗ്ലീഷുകാരായ ഗവേഷകർക്ക് ഇസ്ലാമിന്റെ സത്യത്തിന്റെ ആത്മാവ് അന്യ ജനതകളെ ഇസ്ലാമിൽ വരാൻ നിർബ

സ്വീകരിക്കുന്നതാണെന്ന കാര്യം അംഗീകരിക്കേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ട്.

സൽസ്വഭാവവും ജീവിതവിഭവംപോലെയെന്നും അവയുടെ പ്രകടനം അല്ലാഹു നൽകിയിട്ടുള്ള ജീവിതവിഭവം ചെലവഴിക്കുന്നതുപോലെയെന്നും ഇതും തഖ്വായുടെ ഒരു കർമ്മപരമായ ഭാഗമാണെന്നും വിവരിച്ചുകൊണ്ട് ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)പറയുന്നു: സാധാരണക്കാർ ജീവിതവിഭവംകൊണ്ടു ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് തിന്നുന്ന വസ്തുക്കളെയാണ്. ഇതുതെറ്റാണ്. എന്താണ് ആന്തരികമായ ശക്തികൾക്ക് നൽകുന്നുവോ അതും രിസ്ഖാണ്. അറിവുകളും വിദ്യകളും തുടങ്ങി, ജ്ഞാനങ്ങളും യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളും പ്രദാനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു. ശാരീരികമായ നിലയിൽ ഉപജീവനധനത്തിൽ വിശാലത ഉണ്ടാകുകയെല്ലാം രിസ്ഖാണ്. എല്ലാ വസ്തുക്കളും രിസ്ഖിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. മനുഷ്യരുടെ കഴിവുകളും അവന്റെ സ്വഭാവങ്ങളും അവന്റെ ധനവുമെല്ലാം. പറയുന്നു: രിസ്ഖിൽ ഭരണവും പെടുന്നു. ഉദാത്തമായ സ്വഭാവങ്ങളും രിസ്ഖിൽത്തന്നെ പെട്ടതാണ്.

തന്റെ ധനത്തിൽനിന്ന് അർഹരായവർക്ക് നൽകാത്തവൻ തന്നെയാണ് പിശുക്കൻ. അല്ലാഹു അറിവ് നൽകുകയും എന്നിട്ട് അത് മറ്റുള്ളവർക്ക് പഠിപ്പിക്കുന്നതിൽ ദോഷം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നവനും പിശുക്കനാണ്. തന്റെ അറിവുകളും വിദ്യകളും ആർക്കെങ്കിലും പറഞ്ഞുകൊടുത്താൽ അവനത് പഠിക്കുകയും തനിക്ക് വിലയില്ലാതാകുകയും ചെയ്യുമെന്ന് കരുതുകയും അല്ലെങ്കിൽ തന്റെ വരുമാനത്തിൽ കുറവുവരുമെന്ന് വിചാരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് ശിർക്കാണ്. കാരണം ഇപ്രകാരം അവൻ ആ അറിവുകളേയും വിദ്യകളേയും തന്റെ റാസിഖും ദൈവവുമായി മനസ്സിലാക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഇപ്രകാരം തന്റെ ധാർമികഗുണങ്ങൾ കൊണ്ട് പ്രവർത്തിക്കാത്തവനും പിശുക്കനാണ്. ധാർമികഗുണങ്ങൾ നൽകുക എന്നതിന്റെ അർത്ഥം ഏതൊരു ഉദാത്തമായ സ്വഭാവങ്ങളാണോ അല്ലാഹു തന്റെ കൃപയൊന്നുകൊണ്ടുമാത്രം അവന് നൽകിയിട്ടുള്ളത് സൃഷ്ടികളോട് ആ സ്വഭാവങ്ങൾകൊണ്ട് പെരുമാറുക. പറഞ്ഞു, അക്കൂട്ടർ അവന്റെ മാതൃകകണ്ടുകൊണ്ട് സ്വയം സൽസ്വഭാവങ്ങളുണ്ടാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതാണ്.

സൽസ്വഭാവങ്ങൾ കൊണ്ടുള്ള ഉദ്ദേശ്യം നാവിന്റെ മൃദലതയോടും വാക്കുകളുടെ മൃദലതയോടും കൂടി പ്രവർത്തിക്കുക എന്നതുമാത്രമല്ല. അതല്ല. മറിച്ച് ധീരത, ദൗർഭാഗ്യം, പവിത്രത തുടങ്ങി എത്രത്തോളം കഴിവുകൾ മനുഷ്യന് നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ അതെല്ലാം സന്ദർഭത്തിന് അനുസരിച്ച് ഉപയോഗിക്കൽത്തന്നെ അവയെ ധാർമികാവസ്ഥയിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതാണ്.

തന്റെ ജമാഅത്തിലെ ആളുകൾ ഉന്നതമായ സ്വഭാവത്തിൽ വരുന്നതിനും തങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ മാറ്റം ഉണ്ടാക്കുന്നതിനും ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ട് ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)പറയുന്നു: ആരാണ് അയൽവാസിയെ തന്റെ സ്വഭാവത്തിൽ മാറ്റമുണ്ടാക്കിയതായി കാണിക്കുന്നത് -ആദ്യം എങ്ങനെയാണെന്നു ഇപ്പോൾ എങ്ങനെയാണ്-അതായത് ഒരു കറാമത്ത് കാണിക്കുന്നത് അതിന്റെ സാധീനം അയൽവാസിയുടെമേൽ ഉന്നതമായ നില

യിൽ പതിയുന്നു. ഒരാൾ ഒരു ജമാഅത്തിൽ ചേരുകയും ആ ജമാഅത്തിന്റെ മഹത്വവും ബഹുമാനവും ശ്രദ്ധിക്കാതെ അതിനു വിരുദ്ധം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് അവൻ അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കൽ പിടിക്കപ്പെടുന്നതാണ്. അവൻ തന്നെ മാത്രമല്ല നാശത്തിൽ അകപ്പെടുത്തുന്നത് മറിച്ച് മറ്റുള്ളവർക്കും ചീത്തമാതൃകയായിക്കൊണ്ട് അവരേയും സൗഭാഗ്യത്തിൽനിന്നും സന്മാർഗത്തിൽനിന്നും തടയുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിനാൽ നിങ്ങൾക്ക് കഴിയുന്നത്ര അല്ലാഹുവിനോടു സഹായം തേടുക. നിങ്ങളുടെ മുഴുവൻ ശക്തിയും കഴിവുമാകൊണ്ട് നിങ്ങളുടെ ദൗർബല്യങ്ങൾ അകറ്റാൻ ശ്രമിക്കുക. വിനയനാകുന്നതിനോടൊപ്പം സത്യസന്ധതയോടും ദൃഢനിശ്ചയത്തോടുംകൂടി കൈയർത്തുക. കാരണം ഭയഭക്തിയോടും വണക്കത്തോടും കൂടി ഉയർത്തപ്പെട്ട കൈകൾ, അത് സത്യസന്ധതയുടേയും ദൃഢനിശ്ചയത്തിന്റേയും പ്രേരണയാൽ ഉയർത്തപ്പെട്ടതാണ് ശൂന്യമായി തിരിച്ചു വരികയില്ല. നാം അനുഭവത്തിലൂടെ പറയുന്നു, നമ്മുടെ ആയിരക്കണക്കിന് ദുആകൾ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. പറയുന്നു, തന്നിൽ തന്റെ സമസൃഷ്ടികളോടു സഹതാപം കാണിക്കാനുള്ള ഉത്സാഹം ഇല്ലാത്തതായി കാണുന്നവൻ പിശുക്കനാണ്. നന്മയും ക്ഷേമവുമുള്ള ഒരു വഴി ഞാൻ കണ്ടാൽ ജനങ്ങളോടു അത് വിളിച്ച് വിളിച്ച് പറയേണ്ടത് എന്റെ നിർബന്ധ കടമയാണ്. ആരെങ്കിലും അതു സ്വീകരിക്കുന്നുണ്ടോ ഇല്ലേ എന്ന് ഗൗനിക്കേണ്ട കാര്യമില്ല.

നമ്മൾ ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)ന്റെ ബയ്അത്തിൽവന്നിട്ട് നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ പരിശുദ്ധ മാറ്റമുണ്ടാക്കുകയും അത് ജനങ്ങളോടു പറയുകയും ചെയ്തു എന്ന് നമ്മുടെ കർമ്മങ്ങൾ കൊണ്ടെല്ലാം സ്ഥാപിതമാകേണ്ടതാണ്. ഇതുതന്നെയാണ് തബ്ലീഗിന്റെ മാർഗം. അല്ലാഹു നമുക്ക് തഖ്വയിലൂടെ നടന്നുകൊണ്ട് നമ്മുടെ സ്വഭാവത്തിൽ പരിശുദ്ധ മാറ്റമുണ്ടാക്കാനും നബി(സ) തിരുമേനിയുടെ ജീവിത മാതൃക മുന്നിൽ വെക്കാനും ഉദാത്തമായ സ്വഭാവങ്ങൾ എപ്പോഴും പ്രകടിപ്പിക്കാനും തൗഫീഖ് നൽകുമാറാകട്ടെ. നമ്മൾ ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)ന്റെ ആഗ്രഹമനുസരിച്ച് ജീവിതം നയിക്കുന്നവരുമാകട്ടെ.

ഖുത്ബയുടെ അവസാനം അമീറുൽമുഅ്മിനീൻ പറഞ്ഞു: നമസ്കാരത്തിനുശേഷം ഞാൻ രണ്ട് ജനാസ ഗാഇബ് നമസ്കരിക്കുന്നതാണ്. ഒന്ന് അമേരിക്കയിലെ മിയാൻ അതാഉർറഹ്മാൻ സാഹിബിന്റെ മകൻ ലുത്ഫുർറഹ്മാൻ സാഹിബിന്റേതാണ്. 2017 മെയ് 27 ന് അദ്ദേഹം വഹാത്തായി. ഇന്നാ ലില്ലാഹി വഇന്നാ ഇലയ്ഹി റാജിഉൻ. രണ്ടാമത്തെ ജനാസ സാഹിബ്സാദ ഡോക്ടർ മിർസാ മുനവ്വർ അഹ്മദ് സാഹിബിന്റെ മകൻ അസീസം മിർസാ ഉമർ അഹ്മദ് സാഹിബിന്റേതാണ്. ജൂൺ 5-ാം തീയതി ഉച്ച കഴിഞ്ഞ രണ്ടുമണിക്ക് റബ്ബയിലെ ത്വാഹിർ ഹാർട്ട് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിൽ 67-ാം വയസ്സിൽ വഹാത്തായി. ഇന്നാ ലില്ലാഹി വഇന്നാ ഇലയ്ഹി റാജിഉൻ. ഹുദൂർ രണ്ടു പരേതാത്മാക്കളേയും സ്മരിക്കുകയുണ്ടായി.

Friday Sermon delivered by **Hadrath Khaleefathul Masih Al-khamis** (atba)
at Baithul Futuh, London – on 02.06.17
Malayalam Translation : **Moulvi Mohammed Ismail Alleppey**, For Malayalam Desk, Qadian.
Published By Nazarith Nashr-O-Isha'ath, Sadr Anjuman Ahmadiyya - Qadian, 143516

If Undelivered Please Return To
Ahmadiyya Muslim Jama'at
Baithul Quddoos, G.H.Road

